

Wojciech Stanisław Kobylarz

Funkcjonariusze Policji Państwowej z terenu obecnego powiatu

Biała Podlaska ofiary zbrodni katyńskiej
Ostaszków - Twer - Miednoje 1940 r.

Wojciech Stanisław Kobylarz

**Funkcjonariusze Policji Państwowej
z terenu obecnego powiatu Biała Podlaska
ofiary zbrodni katyńskiej
Ostaszków - Twer - Miednoje 1940 r.**

Biała Podlaska 2014

ISBN: 978-83-922686-1-1

Wydawca E. Kobylarz

Nakład: 50 szt.

Okładka: zdjęcie Matka Boża Katyńska (Ikona Kozielska).
Zdjęcie jeńców prowadzących do niewoli

Konsultacja dr Szczepan Kalinowski

Druk:

a-tronic, Biała Podlaska

tel. 83 344 37 66, e-mail: a-tronic@wp.pl

Zarys historii Policji Państwowej w powiecie Biała Podlaska w latach 1919-1939

Podstawowym zadaniem każdego państwa jest zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego na swoim terytorium. Podstawową zaś rolę przy wykonywaniu tej funkcji pełni policja.

Z chwilą odzyskania przez Polskę niepodległości działacze niepodległościowi zdawali sobie sprawę, że musi być powołana odpowiednia organizacja policyjna stojąca ponad podziałami, niezależna od różnych ośrodków politycznych. W okresie międzywojennym za formalną datę powstania Policji Państwowej uważało się sierpień 1915 r. Wówczas w zajętej przez Niemców Warszawie powołano do życia Straż Obywatelską dla Miasta Stołecznego Warszawy. W innych miastach i regionach powoływane były również różne formacje odpowiedzialne za bezpieczeństwo. W dniu 5 grudnia 1918 r. wydany został Dekret o organizacji Milicji Ludowej. W dniu 9 stycznia 1919 r. w drodze Dekretu utworzono Policję Komunalną. Miała ona wykonywać podobne funkcje jak Milicja Ludowa, tyle, że na terenie miast. W dniu 24 lipca 1919 r. Sejm RP uchwalił ustawę o Policji Państwowej. Oznaczało to powstanie jednolitego dla całego kraju organu bezpieczeństwa publicznego. Organizacja ta terytorialnie objęła z czasem cały kraj za wyjątkiem województwa śląskiego, które to mając autonomię powołali do życia Policję Województwa Śląskiego.

Utworzenie Straży Bezpieczeństwa, zwaną Milicją Miejską w Białej Podlaskiej miało miejsce w sierpniu 1915 r. Głównym jego zadaniem było zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie miasta. Podobne służby zorganizowane były w większych osadach w Łomazach, Piszczacu, Terespolu i Kodniu. Odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na terenie miasta Biała Podlaska, był burmistrz Walenty Klimecki, właściciel księgarni przy ul. Warszawskiej, powołany na to stanowisko w 1915 r. przez gubernatora chełmskiego. Członkowie straży podlegali niemieckiemu wojskowemu komendantowi miasta. Pozostawali oni bez uposażenia i wyposażenia, w tym również nie posiadali broni. Na lewym ramieniu nosili białe opaski z numerem osobistym. Obywatelska Milicja Miejska przetrwała do końca 1918 r. Walenty Klimecki rzetelnie kierował tą organizacją zaś stan bezpieczeństwa i porządku publicznego w mieście był zadawalający.

W listopadzie 1918 r. do Białej Podlaskiej przyjechał z instrukcjami od polskich władz centralnych w Warszawie Józef Matulewicz. Działając tajnie podjął się organizacji Policji Komunalnej. W dniu 31 grudnia 1918 r. miasto

opuszczają wojska niemieckie. Do miasta wkraczają polskie oddziały por. Jana Sokołowskiego. Wobec tych faktów zrodziła się możliwość powołania

*Michał Klimecki
burmistrz m. Biała Podlaska*

Bronisław Biedrzycki 1919 r.

legalnej Policji Komunalnej. Organizacja ta oficjalnie zaczęła działać od 25 stycznia 1919 r. Organizacja liczyła 48 funkcjonariuszy i obejmowała obszar nie tylko miasta, ale i powiatu. W mieście utworzony został komisariat na czele, którego stanął komisarz.

Po wejściu w życie Ustawy o Policji Państwowej, formacja ta została jednolicie umundurowana, uzbrojona i uposażona z funduszy państwowych. W powiecie zatrudnionych został 150 funkcjonariuszy. Mieli oni do dyspozycji 12 koni. W Białej Podlaskiej przy Komendzie Powiatowej zorganizowano szkolenie na poziomie podstawowym dla posterunkowych. W szkole policyjnej wyszkolono łącznie 80 policjantów. W powiecie posterunki policji działały w Kodniu, Łomazach, Piszczacu, Sitniku, Terespołu, Tucznjej, Huszlewie, Zalesiu i Białej Podlaskiej (dla miasta). Z dniem 1 kwietnia 1932 r. został zlikwidowany powiat konstantynowski. Posterunki Policji Państwowej (PP) w Bohukałach, Horoszkach, Janowie Podlaskim, Konstantynowie, Leśnej Podlaskiej i Rokitnie zostały wcielone do powiatu białskiego. Liczba funkcjonariuszy PP w powiecie Biała Podlaska w 1921 r. osiągnęła liczbę 158 osób. Do połowy lat 20-tych po

Funkcjonariusze PP z powiatu Biała Podlaska, ok. 1925 r.

ustabilizowaniu się sytuacji politycznej i tym samym bezpieczeństwa wewnętrznego w kraju liczba funkcjonariuszy spadła do ok. 80. W latach 30- tych liczba funkcjonariuszy nie przekraczała 70 osób. W okresie międzywojennym, stanowiska komendantów powiatowych w Białej Podlaskiej pełnili: komisarz Józef Matulewicz (1919-1923), komisarz Bolesław Remiszewski (1923-1930), nadkomisarz Marian Makowiecki (1930, lipiec-listopad), komisarz Marian Martini (1930-1932), komisarz Leon Skomorowski (1932-1936), nadkomisarz Jerzy Biechoński (1936-1939).

Pomimo wielu wysiłków podejmowanych przez PP stan bezpieczeństwa i porządku publicznego w powiecie nie był zadawalający. Społeczeństwo było zubożałe - dotknięte dodatkowo kryzysem gospodarczym, który ogarnął kraj i świat w latach 1928-1933 - to rzutowało negatywnie na cały obraz bezpieczeństwa w kraju. Nie najlepiej było również z wyposażeniem i wyposażeniem funkcjonariuszy. W 1928 roku w powiecie policja miała do dyspozycji 4 konie, 2 rowery, 74 karabiny, 3 szable, 16 rewolwerów. Na początku lat 30-tych komenda powiatowa otrzymała samochód Chevrolet.

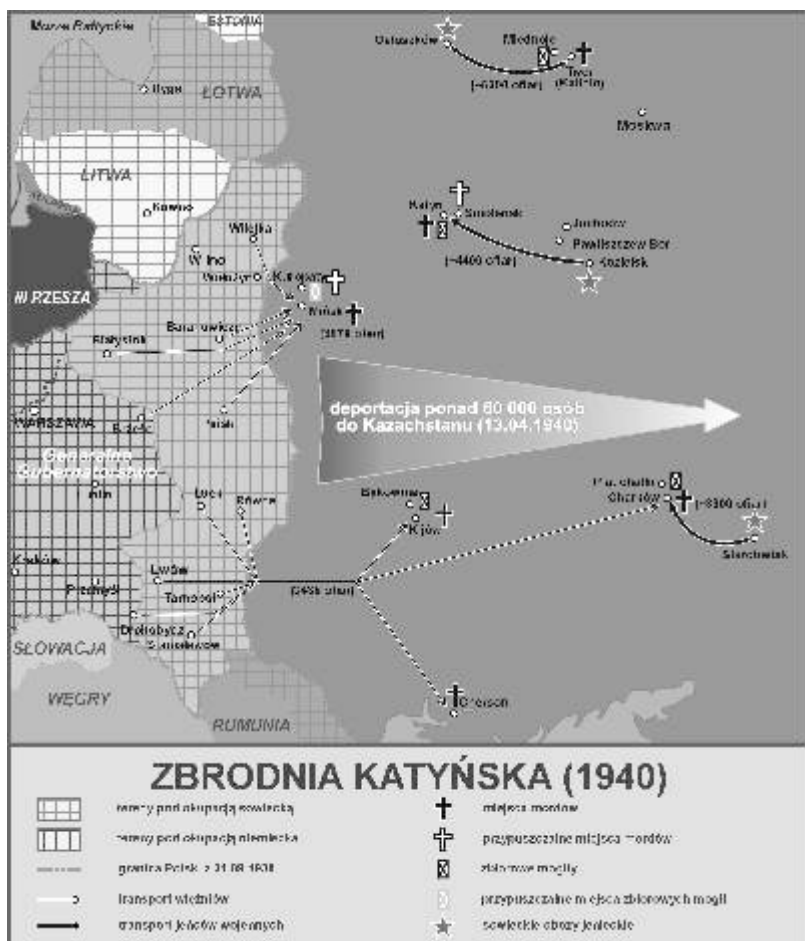
W okresie międzywojennym w Białej Podlaskiej prowadziło działalność stowarzyszenie „Rodzina Policyjna w Białej Podlaskiej”, skupiające funkcjonariuszy i ich rodziny.

Stowarzyszenie prowadziło świetlicę przy posterunku policji w Białej Podlaskiej. W celu dobrej pracy tej świetlicy założono 1 listopada 1924 r. „Koło Świetlicy Policyjne” i zorganizowano przy niej bibliotekę.

W świetlicy policyjnej, 1925 r.

W okresie międzywojennym Policja Państwowa na ogół cieszyła się dużym uznaniem nie tylko wśród władz, ale również wśród społeczeństwa. Władzom pomimo ogromnych trudności, związanych z odbudową młodego państwa, borykających się z kryzysem, problemami związanymi z mniejszościami narodowościowymi, udało się stworzyć organizację na odpowiednio dobrym poziomie. Policja Państwowa wniosła tym samym istotny wkład w odbudowę kraju wyniszczonego przez zaborców. Na wypadek wojny Policja Państwowa przeznaczona była do wykonywania zadań związanych z mobilizacją, obroną cywilną, walką z dywersją i działalnością antypaństwową, ochrona urzędów państwowych i ewentualnej ich ewakuacji. Po wybuchu II wojny światowej szybkie sukcesy niemieckie na froncie, agresja sowiecka 17 września 1939 r. zniwelowała plany i zamierzenia PP. Dużym błędem władz wojskowych było niewykorzystanie tej formacji (33 tys. funkcjonariuszy w kraju) w planach wojny obronnej. Dopiero 10 września Edward Rydz-Śmigły wydał polecenie jak najszybszego przeprowadzenia militaryzacji PP. W dniu 22 września 1939 r. Armia Czerwona wkroczyła do Białej Podlaskiej. W dniu 28 września 1939 r. na mocy niemiecko-radzieckiego traktatu o granicy i przyjaźni ustalona została granica na Bugu. Wojska radzieckie na mocy tego traktatu opuszczają Lubelszczyznę. Ja wynika z relacji świadków wielu policjantów po 17 września pozostało na swoich posterunkach. Oni stali się ofiarami represji wojsk sowieckich. Ci, co nie polegli na miejscu trafili w różnych okolicznościach do niewoli. Do końca działań wojennych w rękach sowieckich znalazła się grupa co najmniej 21 768 obywateli polskich; oficerów wojska (w tym rezerwistów - naukowców, lekarzy, inżynierów, nauczycieli, urzędników państwowych, przedsiębiorców, ziemian), policji, funkcjonariuszy KOP, Straży Granicznej, Służby Więziennej. Około 15 tys. jeńców skoncentrowano w trzech obozach: w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie. W Ostaszkowie obóz zorganizowano w klasztorze Niłowo-Stołobieńsk. Ostaszków położony ok. 300 km na północny zachód od Moskwy był największym obozem jeńców polskich. Wśród jeńców byli; funkcjonariusze PP, KOP, Żandarmerii Wojskowej, Służby Więziennej, oficerowie Wojska Polskiego, księża, pracownicy sądu, administracji publicznej, straży pożarnej, leśnicy, osadnicy wojskowi. Na wniosek ludowego komisarza spraw wewnętrznych ZSRR Ławrentija Berii w dniu 5 marca 1940 roku decyzją Józefa Stalina, Łazara Kaganowicza, Michaiła Kalinina, Anastasa Mikojana, Wiaczesława Mołotowa i Woroszyłowa skazano na śmierć poprzez rozstrzelanie tysiące polskiej inteligencji.

Mapa: Za- Instytut Pamięci Narodowej Katyń 1940.

Łącznie do 22 maja 1940 roku (wg list jeńców wysłanych z Ostaszkowa do Kalinina) wymordowano z obozu w Ostaszkowie 6287 jeńców, których pogrzebano w masowych dołach w lasach koło miejscowości Miednoje. Ofiary mordowano strzałem w tył głowy w pomieszczeniach piwnicznych wewnętrznego więzienia NKWD. Egzekucjami kierował i osobiście w nich uczestniczył główny kat NKWD, Wasilij Błochin; współdziałali z nim Michaił Kriwienko i Nikołaj Siniegubow. *Łącznie około 30 osób*

uczestniczyło w rozstrzeliwaniach. [...] – zeznawał w 1991 roku Dmitrij Tokariew, emerytowany generał sowieckich służb specjalnych - *Technologia* była wypracowana przez Błochina, tak, i komendanta naszego Zarządu NKWD Rubanowa. Obili oni wołłokiem drzwi wychodzące na korytarz, by nie było słycać strzałów w celach. Następnie wyprowadzali skazanych [...] przez korytarz, skręcali w lewo, gdzie była czerwona świetlica." W czerwonej świetlicy sprawdzali według listy – czy zgadzają się dane. [...] Niezwłocznie zakładali mu kajdanki i wprowadzali do celi, gdzie dokonywano rozstrzelania. Ściany celi też były obite materiałem dźwiękochłonnym. [...] Wprowadzali do celi i strzelali w potylicę. [...] Błochin włożył swoją odzież specjalną: brązową skórzaną czapkę, długi skórzany brązowy fartuch, skórzane brązowe rękawice z mankietami powyżej łokci. Na mnie wywarło to ogromne wrażenie – zobaczyłem kata! [...] Z tej celi było wyjście na podwórko. [...] Tamtędy wyciągali trupy, ładowali na samochód i jechali. [...] Brezentem wszystko się nakrywało. To z miesiąc najwidoczniej trwało. [...] A gdy już zakończyli tę całą brudną sprawę, to moskwianie urządzili w swoim wagonie-salonce coś w rodzaju bankietu.

W latach 1940-1990 władze radzieckie zaprzeczały, aby były odpowiedzialne zbrodnię katyńską. 13 kwietnia 1990 r. przyznały, że była to „jedna z ciężkich zbrodni stalinowskich”. W latach 1999-2000 z inicjatywy Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w Miednoje powstał Polski Cmentarz Wojenny. Na łącznej powierzchni 1,7 ha znajduje się na nim 25 zbiorowych mogił jeńców obozu w Ostaszkowie. 14 listopada 2007 r. Sejm RP ustanowił przez aklamację 13 kwietnia Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej.

Cmentarz w Miednoje, stan obecny.

Lista ostaszowska

Niniejsza lista to wykaz policjantów, którzy w okresie międzywojennym urodzili się lub mieszkali i pełnili (w różnym okresie) służbę na terenie obszaru obecnego powiatu Biała Podlaska.

1. **Babecki Jan**, starszy posterunkowy PP, s. Mariana i Anny zd. Przybyszewska, ur. 26 grudnia 1902 r. w Hucie Krzeszowskiej. W policji od 1929 r. Służbę pełnił w Białej Podlaskiej. Od 1932 r. służbę pełnił w Żyrardowie pow. błoński, od 1933 r. służbę pełnił w Biłgoraju, w 1936 r. na Posterunku w Bielanach pow. sokołowskiego. We wrześniu 1939 r. Komendant Posterunku w Repkach pow. sokołowski. *L. 037/2 (84), 2381. (numer na liście/pozycja/teczka personalna).*
2. **Babkiewicz Andrzej**, posterunkowy PP, s. Tomasza, ur. 3 lipca 1886 r. w Zahorowie. W policji od 1 marca 1921 r. We wrześniu 1939 r. służbę pełnił w I Komisariacie w Brześciu nad Bugiem. Odznaczony: Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. *L. 044/3 (64), 4662.*
3. **Biechoński Jerzy**, nadkomisarz PP, s. Adama i Janiny zd. Czaplicka, ur. 17 marca 1892 r. w Mławie. Ukończył 6 klas szkoły handlowej. Członek Drużyny Strzeleckiej w Rymanowie, potem w Legionie Wschodnim, od 4 września 1914 r. do 1 lipca 1917 roku w Legionach Polskich, plutonowy. Członek POW. Od 11 września 1918 r. do 30 września 1919 r. w służbie cywilnej. W policji od 1 października 1919 r., w 1921 r. w służbie śledczej. Od listopada 1926 r. do czerwca 1927 r. w stanie nieczynnym. W latach 1927-1929 pełnił służbę jako; Zastępca Komendanta Powiatowego w Będzinie, w referacie dyscyplinarnym Komendy w Kielcach. Od 1929 r. do 1931 r. w Komendzie Głównej, w latach 1931-1935 oficer inspekcyjny Komendy m. st. Warszawy, następnie ponownie w Komendzie Głównej. Od 2 czerwca 1936 r. i nadal we wrześniu 1939 r. Komendant Powiatowy w Białej Podlaskiej. Prezes Związku Legionistów Polskich Oddział w Białej Podlaskiej. Komisarzem mianowany 1 lipca 1930 r., nadkomisarzem 1 lutego 1935 r. Odznaczony: Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921. Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Krzyżem POW. *L. (2) (47).* 4 października 2007 r. Jerzy Biechoński został pośmiertnie awansowany na stopień podinspektora Policji Państwowej. 13 kwietnia 2010 roku przy Szkole Podstawowej nr 1 przy ul. Warszawskiej 52 w Mławie posadzono Dąb Pamięci poświęcony Jerzemu Biechońskiemu.

4. **Biedrzycki Bronisław**, starszy posterunkowy PP, s. Jana i Anny, ur. 13 listopada 1880 r. w Biedrzycach. We wrześniu 1939 r. służbę pełnił na Posterunku w Białej Podlaskiej. *L. 044/3 (76), 2005.* Walczył w oddziałach gen. F. Kleberga. Aresztowany w poł. października 1939 r. Pozostawił żonę oraz syna Jana.

5. **Boguszewski Jan**, starszy przodownik PP, s. Józefa i Marianny zd. Szwedowska, ur. 6 grudnia 1897 r. w Białej Podlaskiej. Od 1 lipca 1915 r. do 18 sierpnia 1918 r. w Legionach Polskich. Następnie służbę pełnił w Milicji Ludowej w Lublinie. W Wojsku Polskim od 2 maja 1919 r. do 22 maja 1920 r. 1 pułk Wojska Kolejowego. W policji od 1 lipca 1920 r. Służbę pełnił w Lublinie, w 1929 r. w I Komisariacie, we wrześniu 1939 r. w IV Komisariacie. Przodownikiem mianowany w 1931 r., starszym przodownikiem w 1939 r. Odznaczony: Krzyżem Niepodległości, Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Krzyżem Legionowym, Odznaką Pamiątkową Więźniów Ideowych. *L. 027/2 (98), 1260.*

6. **Bondaruk Stefan**, starszy posterunkowy PP, s. Bazylego i Pelagii, ur. 17 lutego 1890 r. w Międzyrzeczu Podlaskim. W Policji od 1 lipca 1923 r. Od 5 maja 1928 r. pracownik biurowy w I Komisariacie PP w Brześciu nad Bugiem. Starszym posterunkowym mianowany 1 kwietnia 1939 r. Odznaczony: Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 050/1 (41), 2339.* Dąb Pamięci w Międzyrzeczu Podlaskim.

7. **Borkowski Piotr**, przodownik PP, s. Jana i Marii, ur. 17 lipca 1895 r. w Elźbiecinie k. Kodnia. W policji od 1921 r. Służbę pełnił w Komendzie Wojewódzkiej PP w Brześciu nad Bugiem i tam we wrześniu 1939 r. *L. 05/2 (14), 2304.* Żona Julia i kilkuletnia córka zostali wywiezieni w lutym 1940 r. na Syberię. Dalsze ich losy nie są znane.

8. **Charczuk Elias**, starszy posterunkowy PP, s. Piotra i Marianny zd. Chmiel, ur. 19 lipca 1891 r. w Dobryncu. Od 2 czerwca 1915 r. do 1 września 1917 r. w armii rosyjskiej. Od 10 lutego 1921 r. pracował

na kolei. W policji od 16 marca 1924 r. Służył w Brześciu nad Bugiem. Do 4 maja 1936 r. w Komisariacie Wołynka, następnie w I Komisariacie i tam nadal we wrześniu 1939 r. Odznaczony: Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 038/2 (5), 718.* „Dąb Pamięci” posadzony w 2010 r. przy Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Terespolu.

9. **Figura Stefan**, starszy przodownik PP, s. Jana i Marianny zd. Zygmunt, ur. 27 sierpnia 1897 r. w Warszawie. W policji od 1919 r. Początkowo służbę pełnił w Siedlcach. W 1923 roku przeniesiony został do Lublina. Od 1937 r. pełnił służbę na Posterunku w Białej Podlaskiej jako komendant i tam nadal we wrześniu 1939 r. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. *L. 050/02 (57), 1399.*
10. **Galka Adam**, przodownik PP, s. Tomasz, ur. w 1899 r.. Od 1937 r. i nadal we wrześniu 1939 r. komendant Posterunku w Terespolu. *L. 058/3 (97), 4702.* „Dąb Pamięci” posadzony w 2010 r. przy Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Terespolu.
11. **Gierowski Józef**, przodownik PP, s. Kajetana i Michaliny, ur. 22 czerwca 1899 w Hrubieszowie. Początkowo służbę pełnił w policji woj. lubelskiego. W 1927 r. w pow. białskim. Ostatnio w woj. poznańskim. Do 15 marca 1939 r. w IV Komisariacie w Poznaniu, skąd przeniesiony na stanowisko komendanta Posterunku w Kiszkwie pow. gnieźnieńskiego i tam nadal we wrześniu 1939 r. Starszy posterunkowy mianowany z dniem 1 lutego 1935 r., przodownikiem mianowany 1 kwietnia 1939 r. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę, Medalem za Ratowanie Ginących. *L. 012/3 (96), 2252.* Pozostawił żonę i czworo dzieci.
12. **Głowacki Michał**, starszy posterunkowy PP, s. Władysława i Marii zd. Sawczuk, ur. 1904 r. w Bordziłówce Nowej. Wykształcenie średnie. Od 1933 r. w służbę pełnił w woj. tarnopolskim. We wrześniu 1939 r. zastępca komendanta Posterunku w Dunajowie pow. Podhajce. *L. 019/3 (27), 4657.*

13. **Grabarski Aleksander**, starszy posterunkowy PP, s. Izydora i Małgorzaty z Czapskich, ur. 11 lutego 1889 r. w Dobryniu. Od 4 lipca 1921 r. służbę pełnił w policji woj. poleskiego, od 1 sierpnia 1926 r. przeniesiony z Referatu II Komendy Wojewódzkiej do Komendy Powiatowej w Brześciu nad Bugiem. Od 12 stycznia 1938 r. i nadal we wrześniu 1939 r. w II Komisariacie w Brześciu nad Bugiem. Odznaczony: Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Brązowy Medal za Długoletnią Służbę. *L. 05/3 (42), 2260.*

14. **Hawryluk Franciszek**, posterunkowy PP, s. Filipa i Marianny zd. Kalinka, ur. 24 kwietnia 1894 r. w Łózkach k. Międzyrzecza Podlaskiego. W latach 1915 – 1917 w Legionach Polskich. We wrześniu 1939 r. służbę pełnił jako zastępca komendanta Posterunku w Kryłowie pow. hrubieszowski. *L. 044/1 (97), 2012.* Dąb Pamięci posadzony przy Gimnazjum Publicznym w Zwierzyńcu.

15. **Huk Jan**, przodownik PP s. Romana i Dominiki zd. Jańczuk, ur. 24 maja 1895 r. w Okczynie. Co najmniej od 1936 r. służył w woj. poleskim, we wrześniu 1939 r. w Komendzie Wojewódzkiej w Brześciu nad Bugiem. *L. 05/5 (68), 112.* Dąb pamięci Ostrów mazowiecki. Żona Jana Maria zd. Chwesiuk została rozstrzelana przez gestapo 15 stycznia 1940 roku.

16. **Idzikowski Władysław**, starszy posterunkowy PP, s. Andrzeja i Karoliny zd. Zarzycka, ur. 30 marca 1893 r. w Feliksówce. We wrześniu 1939 r. pełnił służbę na Posterunku w Międzyrzeczu Podlaskim. *L. 026/2 (96), 1269.* Dąb Pamięci w Międzyrzeczu Podlaskim.

17. **Jankowski Jan**, starszy posterunkowy PP, s. Kazimierza i Marii, ur. 1904 r. w Wólce Plebańskiej. Przez wiele lat służył w policji w woj. kieleckim, m.in. w pow. kieleckim i na Posterunku w Białobrzegach pow. opoczyńskiego, skąd w grudniu 1937 r. przeniesiony na Posterunek w Błogiem. We wrześniu 1939 r. pełnił służbę w Kielcach. *L. 012/3 (41), 4446.*

18. **Jarzyna Jan**, starszy posterunkowy PP, s. Stanisława i Anny zd. Gronek, ur. 13 sierpnia 1898 r. w Łaskarzewie. Uczestnik wojny 1920 r. Po wojnie wstąpił do policji. Początkowo służbę pełnił w policji woj. poleskiego, skąd 5 lutego 1928 r. skierowany do woj. lubelskiego i przydzielony do Komendy Powiatowej w Białej Podlaskiej. 2 października 1928 r. przeniesiony został z posterunku w Huszcy na Posterunek w Białej Podlaskiej, zaś 2 marca 1936 r. do IV Komisariatu w Lublinie, 20 XII 1938 r. do Komendy Miasta i I Komisariatu w Lublinie, gdzie służył we wrześniu 1939 r. Po 1 września 1939 r. zmobilizowany i otrzymał przydział do ochrony wojewody lubelskiego Jerzego de Tramecourta. Odznaczony: Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 027/01 (18), 4156.* W 1916 r. ożenił się z Marianną zd. Wolska. Pozostawił żonę oraz czworo dzieci.

19. **Jaśkiewicz Bolesław**, starszy posterunkowy PP, s. Antoniego i Antoniny, ur. 15 kwietnia 1888 r. w Terespolu. Dowborczyk. Do policji przyjęty 1 maja 1922 r. z przydziałem do Komendy Wojewódzkiej w Brześciu nad Bugiem. Służbę pełnił w Terespolu oraz w woj. poleskim. 12 stycznia 1938 r. przydzielony do II Komisariatu w Brześciu nad Bugiem i tam nadal we wrześniu 1939 r. Odznaczony: Medalem Niepodległości, Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Brązowy Medal za Długoletnią Służbę. *L. [3] (57).* Żonaty z Janiną Jaśkiewicz miał dwoje dzieci. Do niewoli sowieckiej dostał się pod Równem. „Dąb Pamięci” posadzony w 2010 r. przy Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Terespolu.

20. **Jaworski Kazimierz**, przodownik PP, s. Romana i Stanisławy zd. Stępień, ur. 2 lutego 1896 r. w Kielcach. W Policji od 1919 r. Przez wiele lat służbę pełnił w Siedlcach, ostatnio w Komisariacie, skąd 20 maja 1939 r. przeniesiony został na stanowiska Komendanta Posterunku w Międzyrzecu Podlaskim, gdzie służył do września 1939 r. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. *L. 027/1 (69), 1669*. Dąb pamięci w Klimontowie.
-
21. **Kamińczyk Franciszek**, posterunkowy PP, s. Franciszka i Agnieszki, ur. 5 sierpnia 1904 r. w Międzyrzecu Podlaskim. W policji od 1929 r. Służbę pełnił m.in. na Posterunku w Sokołowie Podlaskim. We wrześniu 1939 r. na Posterunku w Repkach pow. sokołowskiego. *L. 044/3 (52), 2987*. Dąb Pamięci posadzony w 2012 r. w Sokołowie Podlaskim.
22. **Kapelko Tadeusz**, posterunkowy PP, s. Wawrzyńca i Marii, ur. w 1907 r. w Białej Podlaskiej. We wrześniu 1939 r. służył na Posterunku w Majdanie Średnim pow. nadworniański. *L. 050/3 (9), 4180*. Żona Maria z synem wywiezieni do Kazachstanu. Syn zmarł, żona powróciła do kraju.
23. **Kaźmierczak Tomasz**, starszy posterunkowy, PP, s. Jana i Marianny, ur. 11 września 1892 r. w Janowie Podlaskim. W policji od 1920 r. Początkowo służbę pełnił w woj. poznańskim, następnie w woj. wołyńskim na Posterunku w Aleksandrii pow. rówieński. Na Posterunku w Łosicach. Ostatnio w woj. poleskim na Posterunku w Sielcu pow. próżańskiego, a we wrześniu 1939 r. w Komendzie Powiatowej w Próżaniu. Odznaczony: Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. *L. 033/2 (62), 1202*.
-
24. **Klikowicz Adam**, przodownik PP, s. Antoniego, 22 grudnia 1897 r. Służbę pełnił w pow. włodawskim – do października 1935 r. na Posterunku w Sławatyczach, skąd przeniesiony na Posterunek w Opolu na stanowisko komendanta. Od 25 lipca 1938 r. komendant Posterunku w Ostrowie, następnie 30 września 1938 r. przydzielony na Posterunek w Tucznjej, od 16 listopada 1938 jego komendant i tam we wrześniu 1939 r. *L. 026/3 (8), 707*.

25. **Klimuk Teodor**, posterunkowy PP, s. Sylwestra i Aleksandry zd. Kock, ur. 13 marca 1896 r. w Piszczacu. Żołnierz Legionów Polskich. Początkowo służbę pełnił w policji woj. wileńskiego w Komendzie Wojewódzkiej w Wilnie (od 19 stycznia 1919 r. do 31 marca 1926 r.), skąd przeniesiony został do woj. poleskiego. Od 2 czerwca 1927 służył w Komisariacie w Brześciu nad Bugiem, od 6 lipca 1927 r. na Posterunku w Bleżowie pow. stoliński, następnie w pow. brzeskim – od 15 sierpnia 1928 r. na Post. w Motykałach, od 22 kwietnia 1930 r. na Post. w Małorycie – we wrześniu 1939 r. na stanowisku komendanta. Odznaczony: Brązowy Medal za Długoletnią Służbę. *L. 038/4 (52), 1561*. Dąb Pamięci posadzony w 2010 r. przy Zespole Szkół Ekonomiczno-Handlowych w Olsztynie.

26. **Kobyliński Franciszek**, starszy posterunkowy PP, s. Jana, ur. w 1892 r. w Białej Podlaskiej. W policji służył od 1920 r. We wrześniu 1939 r. w Kielcach. Odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi. *L. 044/3 (1), 3740*. Pozostawił żonę Stefanę.

27. **Kot Wojciech**, starszy przodownik PP, s. Mikołaja i Józefy zd. Stanicka, ur. 14 kwietnia 1899 r. w Wilkołazie. We wrześniu 1939 r. służbę pełnił na Posterunku w Białej Podlaskiej. *L. 030/1 (46), 3454*. Pozostawił żonę i córkę Halinę. Symboliczny grób w Białej Podlaskiej.

28. **Kot Zygmunt**, starszy posterunkowy PP, s. Tomasza i Anieli zd. Bielecka, ur. 16 sierpnia 1904 r. w Międzyrzecu Podlaskim. W policji od 1922 r. Kończył szkołę policyjną w Brześciu. Co najmniej od 1933 r. służbę pełnił w woj. poleskim, m.in. na Posterunku w Ozdamiczach pow. stolińskiego. Pod koniec 1935 r. przeniesiony został do woj. wołyńskiego, we wrześniu 1939 r. służył na posterunku w Złotem pow. stolińskiego. Starszym posterunkowym mianowany 1 stycznia 1938 r. *L. 019/3 (46), 138*. Dąb Pamięci w Międzyrzecu Podlaskim. Aresztowany dnia 26 września 1939 r. Dąb pamięci w Międzyrzecu Podlaskim.

29. **Kozakiewicz Grzegorz**, posterunkowy PP, s. Konrada i Katarzyny zd Kozakiewicz, ur. 8 czerwca 1901 r. w Sławatyczach. Służbę pełnił w policji woj. wołyńskiego, m.in. w Komendzie Powiatowej w Krzemieńcu, we wrześniu 1939 r. na Posterunku w Katerburgu pow. krzemieniecki. Odznaczony Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 033/2 (65), 930*. Dąb Pamięci posadzony w 2010 r. w Częstochowie.

30. **Kozubek Wawrzyniec**, przodownik PP, s. Mariana i Anny zd. Wojciuk, ur. 6 lipca 1893 r. w Ujsolach. W policji od 1 sierpnia 1919 r. Służył w Komendzie Powiatowej w Białej Podlaskiej do 20 października 1924 r., na Posterunku w Zalesiu do 1 października 1925 r. Następnie przeniesiony do Komendy Powiatowej w Łunińcu gdzie pełnił służbę do 27 września 1926 r., po czym służył na podległych posterunkach tej komendy: Kożangród do 20 listopada 1926, Mock do 10 listopada 1928 r., oraz na posterunkach pow. drohickiego; Motol, Osowce i Bezdzież. Od 29 stycznia 1935 r. do września 1939 r. w I Komisariacie w Brześciu nad Bugiem. Starszy posterunkowy mianowany z dniem 1 października 1920 r. Przodownikiem mianowany z dniem 1 sierpnia 1924 r. Odznaczony: Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 044/1 (69), 3295*.

31. **Krasocha Aleksander**, przodownik PP, s. Stefana i Heleny zd. Olszewska, ur. 2 września 1884 r. w Sławacinku Starym. We wrześniu 1939 r. służbę pełnił w Komendzie Powiatowej w Białej Podlaskiej. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. *L. 05/2 (88), 2054*.

32. **Kupryś Grzegorz**, starszy posterunkowy, s. Stefana i Pelagii, ur. 12 marca 1900 r. w Kostomłotach. W policji od 1 października 1927 r. Służbę pełnił m.in. w pow. pińskim na Posterunku w Czeńczycach (do 16 stycznia 1929 r.), skąd przeniesiony został na Posterunek w Żabczycach. Od 4 maja 1929 r. w pow. brzeskim, m.in. od 26 kwietnia 1931 r. na Posterunku w Wysokiem Litewskim, we wrześniu 1939 r. tamże na stanowisku komendanta. Odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. *L. 019/1 (50), 117*.

33. **Lorenc Edward**, starszy przodownik PP, s. Adolfa i Amelii, ur. 9 października 1888 r. w Terespolu. Do policji przyjęty 12 września 1920 r. z przydziałem do Komendy Powiatowej w Będzinie, następnie służył w Opatowie – od 10 grudnia 1920 r. w Komendzie Powiatowej od 1 września 1921 r. na Posterunku i w pow. opatowskim – od 1 listopada 1926 r. w Komisariacie w Ostrowcu, od 25 maja 1927 r. jako komendant Posterunku w Łagowie. Ostatnio służbę pełnił w Brześciu nad Bugiem – od 24 lipca 1937 r. w Komisariacie, od 5 listopada 1937 w Urzędzie Śledczym, od 12 lutego 1938 r. w II Komisariacie i tam nadal we wrześniu 1939 r. Starszy posterunkowy mianowany z dniem 1 lipca 1929 r. Odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Niepodległości, Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 026/2 (77), 4653.* „Dąb Pamięci” posadzony w 2010 r. przy Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Terespolu.

34. **Łosicki Władysław**, s. Mikołaja i Rozalii, ur. 12 stycznia 1907 r. w Rogoźnicy. W 1939 r. zamieszkały w Sycynie pow. białskiego. *L. 058/2 (19), 5920.*

35. **Maciejczyk Marcei**, posterunkowy PP, s. Jana, ur. 6 lutego 1901 r. W policji co najmniej od 1925 r. We wrześniu 1939 r. pełnił służbę na Posterunku w Kodniu pow. białski. *L. 026/4 (6), 3297.*

36. **Makaruk Franciszek**, posterunkowy, s. Pawła i Katarzyny zd. Stańko, ur. 22 listopada 1899 r. w Przegalinach. Służbę pełnił m. in. na Posterunku w Międzyrzeczu Podlaskim. We wrześniu 1939 r. nadal w policji, nie jest znany jednak przydział. *L. 027/3 (10), 744.* Dąb pamięci w Międzyrzeczu Podlaskim.

37. **Maksymiuk Kazimierz**, posterunkowy PP, s. Jana i Marty zd. Lewczuk, ur. 15 XI 1905 r. w Czosnówce. W latach 1926-1928 w Wojsku Polskim. W policji na posterunku w Białej Podlaskiej. W dniu 28 sierpnia 1939 r. zmobilizowany do żandarmerii w Białej Podlaskiej. *L. 058/3 (2), 4942.*

38. **Maleszyk Jan**, posterunkowy PP, s. Wincentego i Marii ze Świerszczyńskich, ur. 17 grudnia 1903 r. w Ostrowie Lubelskim. Ukończył Gimnazjum im. Hetmana Zamoyskiego w Lublinie. W dniu 28 września 1926 r. ukończył szkołę podoficerską jako elew 83 pułku piechoty w Kobryniu. Następnie ukończył szkołę oficerską (nie znane miejsce) otrzymując stopień podporucznika. Służbę w policji rozpoczął w Komendzie w Chełmie. W październiku 1937 r. przeniesiony z Posterunku w Świerzach pow. chełmski na Posterunek w Kodniu pow. bialskiego i tam nadal we wrześniu 1939 r. Odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 044/3 (97), 3296*. Do niewoli dostał się w Brześciu nad Bugiem. Początkowo więziony w Starobielsku następnie przetransportowany do Ostaszkowa. Jego żona Maria zd. Osoba (zmarła w 1980 r.) do 1943 r. mieszkała z dwójką dzieci w Kodniu, skąd przeniosła się do Chełma. Po wojnie zamieszkali we Wrocławiu. Dąb Pamięci w Ostrowie Lubelskim.

39. **Mikołajczyk Józef**, starszy posterunkowy, s. Mikołaja i Barbary, ur. 26 lutego 1903 r. w Białej Podlaskiej. Uczestnik wojny 1920 r. W policji od maja 1925 r. Ostatnio służbę pełnił w Łodzi, m.in. w Komendzie Rezerwy Pieszej, w XI Komisariacie i Komendzie Miasta. We wrześniu 1939 r. ponownie w Komendzie Rezerwy Pieszej. Odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. *L. 037/3 (13), 3968*. Pozostawił żonę Reginę i dzieci Krystynę oraz Czesławę.

40. **Feliks Miszczak** vel **Miszczuk**, starszy przodownik PP s. Michała i Marianny zd Sacharczuk, ur. 15 I 1896 r. w Zalesiu k. Białej Podlaskiej. Do 21 kwietnia 1917 r. służyła w armii rosyjskiej. Od 26 sierpnia 1917 r. do 1 lipca 1918 r. w I Korpusie Polskim. W Żandarmerii Krajowej w Lublinie od 18 lutego 1919 r. Uczestnik Bitwy Warszawskiej. W Wojsku Polskim od 20 listopada 1920 r. do 11 marca 1922 r., 9 dyon żandarmerii. W policji od 1 kwietnia 1922 r. Służbę pełnił w woj. poleskim, m.in. w pow. kobryńskim

(1924 r.), na Posterunku Kolejowym Brześciu n. Bugiem (1936 r.), komendant Posterunku w Tomaszówce pow. brzeski, we wrześniu 1939 r. komendant Posterunku w Szereszowie pow. prużański. Starszym przodownikiem mianowany 1 stycznia 1925 r. Odznaczony Medalem Niepodległości, Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę, Odznaką Honorową „Orlęta”, Odznaką Honorową I Korpusu. *L. 037/3 (7), 121*. Był żonaty z Janiną Wąsowiczówną (1935 r.), z którą miał dwoje dzieci Krystynę i Janusza. W czasie okupacji Janina Miszczał mieszkała z dziećmi na obrzeżach Białej Podlaskiej. Tam też w lutym 1944 r. zmarła na gruźlicę. Dzieci wychowywała babcia Władysława. Krystyna Brydowska o mordzie katyńskim i miejscu pochówku ojca w Miednoje dowiedziała się w 1990 r. Była aktywną działaczką Rodziny Katyńskiej oraz Warszawskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. Trafiła również do Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, gdzie koordynowała budowę cmentarzy ofiar zbrodni katyńskiej. Przy Zespole Szkół Transportowo - Komunikacyjnych w Lublinie znajduje się „Dąb Pamięci” Feliksa Miszczał.

41. **Oworuszko Ignacy**, posterunkowy PP, s. Antoniego i Wiktorii zd. Kałuszyńska, ur. 18 lutego 1890 r. w Radzynie Podlaskim. Od 1933 r. służbę pełnił na Posterunku w Międzyrzecu Podlaskim i tam nadal we wrześniu 1939 r. *L. 020/4 (43), 1892*. Dąb Pamięci w Międzyrzecu Podlaskim. Grób symboliczny na cmentarzu w Międzyrzecu Podlaskim.
42. **Pietrzykowski Władysław**, posterunkowy PP, s. Ignacego i Aleksandry, ur. w 1905 r. w Łodzi. W policji od 16 kwietnia 1930 r. Co najmniej od 1936 r. służbę pełnił w woj. wołyńskim, m.in. na Posterunku w Berezówce pow. Kowelskiego, następnie w woj. lubelskim, w 1938 roku na Posterunku w Tucznej pow. bialskiego. Odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 012/1 (78), 422*.
43. **Puch Jan**, starszy posterunkowy PP, s. Józefa i Anny zd. Flejsz, ur. 14 września 1905 r. w Wólce Kańskiej pow. chełmskiego. W policji od 1 grudnia 1928 r. Służbę pełnił w policji woj. lubelskiego m.in. w Janowie Podlaskim. W 1939 r. w Hrubieszowie. *L. 020/1 (56), 776*.

44. **Puszkarski Adam**, posterunkowy PP, s. Wiktora, ur. 24 grudnia 1887 r. W 1934 r. pełnił służbę na Posterunku w Międzyzrzeczu Podlaskim. *L. 044/2 (29), 2155.* Dąb Pamięci w Międzyzrzeczu Podlaskim.

45. **Sawicki Stanisław**, starszy posterunkowy PP, s. Mikołaja i Marianny zd. Hukaluk, ur. 26 września 1898 r. w Jurkach. Ostatnio pełnił w policji woj. lubelskiego, we wrześniu 1939 r. na Posterunku w Zalesiu pow. bialski. *L. 044/1 (1), 2186.*

46. **Selwesiuk Jan**, starszy posterunkowy PP, s. Andrzeja i Julianny, ur. w 1900 r. w Zaczopkach. W 1926 r. służbę pełnił w III Komisariacie w Lublinie. We wrześniu 1939 r. na Posterunku w Bohukałach. Starszym posterunkowym mianowany w 1938 r. *L. 038/4 (90), 784.*

47. **Skłodowski Wiktor**, przodownik PP, s. Jakuba i Aleksandry zd. Kryńska, ur. 18 stycznia 1898 r. Co najmniej od 1934 r. służbę pełnił w policji woj. lubelskiego, we wrześniu 1939 r. komendant posterunku w Konstantynowie. *L. 054/1 (42), 2277.*

48. **Sobieszcański Wiktor**, przodownik PP, s. Ludwika i Anieli zd. Kanczewska, ur. 18 grudnia 1894 r. Żołnierz Legionów Polskich, internowany. W Wojsku Polskim w l. 1918-1920. W policji od 1924 r. Służbę pełnił w II Komisariacie w Lublinie, na posterunku w Janowie Podlaskim. We wrześniu 1939 r. na Posterunku w Skórcu, pow. siedleckiego. *L. 023/3 (88), 2032.*

49. **Starczyński Roman**, przodownik PP, s. Andrzeja i Feliksy zd. Siechowska, ur. 15 sierpnia 1897 r. w Kornicy. Ostatnio służbę pełnił w woj. lubelskim, w 1937 r. był komendantem Posterunku w Rokitnie, we wrześniu 1939 r. na Posterunku w Leśnej Podlaskiej. *L. 05/3 (36), 1870.*

50. **Szymanek Jan**, starszy posterunkowy PP, s. Jakuba i Wiktorii zd. Szalech, ur. 24 marca 1901 r. w Serokomli. W Wojsku Polskim ochotniczo od 1918 r. do 1923 r.. Od 2 lutego do listopada 1920 r. walczy na froncie litewsko-białoruskim, 9 pap. W policji od 1 lipca 1924 r. w Komendzie Powiatowej w Białej Podlaskiej. Służył na Posterunku: Nr 1 w Białej Podlaskiej (od 1 stycznia 1929 r.), od 2 lipca 1929 r. w Huszczy jako jego komendant, następnie przeniesiony do Brześcia nad Bugiem, gdzie do 12 stycznia 1938 r. pełnił służbę na Posterunku Kolejowym a następnie do września 1939 r. w II Komisariacie. Starszym posterunkowym mianowany z dniem 1 stycznia 1929 r. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Błękitnym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 027/2 (11), 163.*
-
51. **Tuz Paweł**, komisarz PP, s. Albina i Michaliny zd. Kutasiewicz, ur. 29 sierpnia 1894 r. w Białej Podlaskiej. Żołnierz Legionów Polskich, Członek POW. W Wojsku Polskim ppor. piechoty rezerwy ze starszeństwem 1 września 1931 r. PKU Starogard. Od 1 stycznia do 30 czerwca 1919 r. urzędnik samorządowy. W policji od 24 lipca 1919 r., m.in. kierownik Ekspozytury Śledczej w Białej Podlaskiej i Komisariacie w Siedlcach. Co najmniej od 1932 r. komendant Powiatowy w Stargardzie i tam nadal pełnił służbę we wrześniu 1939 r.. Podkomisarzem mianowany 1 lipca 1924 r. Odznaczony: Krzyżem Niepodległości, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. *L. 038/1 (23), 6030.* Pozostawił żonę Lucynę oraz dwoje dzieci.
-
52. **Wojciechowski Franciszek**, starszy posterunkowy PP, s. Feliksa i Marianny zd. Sikora, ur. 16 września 1892 r. w Starym Słominiu. Uczestnik Powstania Wielkopolskiego, powstań śląskich i wojny 1920 r. W 1922 r. przyjęty do policji w Bydgoszczy. 1 października 1937 r. przeniesiony na posterunek w Białej Podlaskiej i tam pełnił służbę do września 1939 r. Odznaczony Błękitnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Błękitnym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 037/1 (92), 1254.*
-

53. **Zaborek Adam**, przodownik PP, s. Michała i Ewy zd. Krupicz, ur. 15 lipca 1899 r. w Dominowie. W policji od 1 lutego 1923 r. Po ukończeniu Szkoły PP w Lublinie przydzielony zostało Komendy Powiatowej we Włodawie, służbę pełnił na Posterunku w Sławatyczach i Hańsku. Od 1929 r. i nadal we wrześniu 1939 r. w I Komisariacie w Lublinie. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. *L. 05/1 (54)*.
54. **Żandarski vel Ziendarski Konstanty**, przodownik PP, s. Jana i Marcjanny, ur. 10 września 1891 r. w Chroście. Od 1918 roku w Milicji Ludowej a potem w Policji Komunalnej w powiecie ciechanowskim. W 1924 r. przeniósł się z Zamościa do Międzyrzecza Podlaskiego wyjechał z miasta 6 kwietnia 1937 r. W Międzyrzeczu Podlaskim był komendantem. Co najmniej od 1938 r. i nadal we wrześniu 1939 r. służbę Pełnił jako komendant Posterunku w Miączynie pow. hrubieszowski. *L. 050/3 (86), 4373/252*. Dąb Pamięci w Międzyrzeczu Podlaskim.

Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na powierzonym mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma, władzy zwierzchniej Państwa Polskiego wierności dochować, wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu, przepisów prawa strzec pilnie, obowiązki swoje spełniać gorliwie i sumiennie, rozkazy przełożonych wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować. Tak mi Panie Boże dopomóż

Przysięga wstępujących w szeregi Policji Państwowej

Nota o autorze:

Wojciech Stanisław Kobylarz, ur. w 1974 r. w Białej Podlaskiej, magister historii, od 1994 roku pracuje w Policji, członek Warszawskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r.

